

TENK «FØRE VAR»- PRINSIPPET

Skatte- og avgiftssystemet bygger på et selvdeklareringsprinsipp. Det er den skattepliktige som skal gi de opplysninger som legges til grunn for skattemeldingen, og som står ansvarlig for de beregninger som legges til grunn for beskatningen.

INGEN TILLEGGSSKATT: Har du gitt det skattedirektør Nina Schanke Funnemark mener er fullstendig informasjon, skal det etter skatteforvaltningsloven ikke ilegges tilleggsskatt.

FOTO: HÅKON MOSVOLD LARSEN/NTB

Gjesteskribenter

**MARIANNE
BROCKMANN BUGGE**
ADVOKAT I RSM

JULI MARIE FLOM
ADVOKATFULLMEKTIG RSM

Som skattyter vet du at det å bevisst oppgi uriktige opplysninger er ulovlig og gir grunnlag for strafferettslige sanksjoner både etter skatte- og avgiftslovgivningen, i form av tilleggsskatt, eller i grovere tilfeller, ved tiltale etter straffelovens bestemmelser.

Opplysningsplikten går imidlertid lenger enn det, og ansvarliggjør deg også dersom du unnlater å gi opplysninger som er, eller kan være, av betydning for din beskatning. Det å bevisst unnlate, i betydning av å holde tilbake opplysninger, vil i de fleste øyne være på linje med det å oppgi uriktige opplysninger. Det inkluderer opplysninger du bør vite at er av betydning.

Utfordringen ligger i vurderingen av hva som kan være, eller må antas å være, av betydning, og som gjør at skatteetaten vil kunne mene at det er gitt ufullstendige opplysninger. Det krever ikke bare at du kjenner til relevante skatte- og avgiftsregler, men også hvordan skatteetaten mener disse skal tolkes. Har du ikke denne innsikten eller vet å søke hjelp hos noen som har det er veien kort til tilleggsskatt.

Høye krav

Har du gitt det skatteetaten mener er fullstendig

informasjon skal det etter skatteforvaltningsloven ikke ilegges tilleggsskatt, selv om skatteetaten er uenig med deg i din forståelse av en regel. Mange opplever derfor også tilleggsskatten som en urimelig straff, når det er gitt opplysninger man oppriktig har ment og trodd var tilstrekkelig, men skatteetaten mener noe annet.

Spørsmålene du må stille deg er: når må du vite at ekstra opplysninger kreves, hva du kan legge til grunn at er tilstrekkelig informasjon, og når må de gis?

Det finnes flere saker fra Skatteklagenemnda som omhandler dette, og oppsummert illustrerer disse at det stilles høye krav til deg som skattyter. Som et føre var prinsipp er det bedre å gi mer informasjon enn du tenker at er nødvendig. Et annet prinsipp bør være jo høyere beløp involvert jo

**DET ER BEDRE Å GI MER
INFORMASJON ENN DU TENKER
AT ER NØDVENDIG. ET ANNET
PRINSIPP BØR VÆRE JO HØYERE
BELØP INVOLVERT JO MER
PREIS INFORMASJON**

mer presis informasjon. Opplysningene bør gis samtidig med den skattemeldingen der forholdet rapporteres, eventuelt som en tilleggs- eller endringsmelding. Forhold som er gjentakende må også opplyses om hver gang; du kan ikke basere deg på å sende inn en forklaring en gang og tro at skatteetaten har fått opplysningene med seg for senere meldinger.

I en klagesak publisert februar i år, som gjaldt tilbakeføring av merverdiavgift på grunn av tap på utestående fordring, konkluderer nemnda med at det ikke holder å opplyse om at det er gjort en korreksjon og hvem som er skyldner/debitor. Nemnda forutsetter at det også oppgis om det foreligger interessefelleskap mellom deg som kreditor og debitor, og hvilke innfordringstiltak som er gjort.

Standard fra Høyesterett

I Loffland-dommen fra 1992 satte Høyesterett en standard for hva som kreves av opplysninger. Denne slår fast at skattyter må gi de opplysninger som etter en objektiv vurdering bør gis, slik at skattemyndighetene får et tilstrekkelig grunnlag for å ta opp et skattespørsmål til vurdering. Dette kan forstås som at det holder å opplyse om at en gitt handling med skatte- eller avgiftsmessige konsekvenser er gjennomført. Skatteetaten får da opplysninger som gir foranledning til at de kan se nærmere på forholdet og eventuelt innhente ytterligere informasjon fra skattyter.

Nemndas seneste praksis tyder imidlertid på at Loffland-standarden skal tolkes strengere enn dette. Litt forenklet holder det ikke å opplyse om at den gitte handlingen er gjennomført. Det må gis ytterligere opplysninger slik at de problemstillinger som skatte- eller avgiftsforholdet reiser, blir belyst. Det reiser fortsatt spørsmål om hvor godt et forhold må belyses for at det anses tilstrekkelig. Et aspekt ved dette er at manglende kjennskap til en regel eller dens innhold ikke unnskylder eller fritar deg fra tilleggsskatt, heller ikke om du har en profesjonell medhjelper eller regnskapsprogram. I Skeie Energy-dommen fra desember 2020 setter likevel Høyesterett en grense ved at det ikke kan kreves opplyst hvilke subjektive motiver skattyter har for en transaksjon. ■